

8

Nilil Sine Deo !

*Un jurnal lunar
de fapt si opinie
pentru un popor*

l i b e r

democratic **ROMANIA**

Si puterea unui tiran are marginii! - Schiller

Jurnal independent al romanilor din Chicago, publicat de Midwest Design Group

April, 1991

Volumeul 2, Numarul 3

DOUA MESE SCHIOAPE, DOUA SCAUNE SI...SUFLETUL !

Accasta este "redactia" revistei **MEMORIA**. Sufletul este a lui **Banu Radulescu**. Medi de profesie, scriitor cunoscut, Banu Radulescu a trecut prin purgatoriul inchisorilor comuniste intre anii 1948 - 1954.

Revista aceasta este un element unic al culturii si istoriei romanesti. Nu putem avea intelegere deplina a istoriei Romaniei din ultima jumata de veac, a omenirii, sau a noastr insine, fara a fi citit aceasta revista, care sparge valul ce acopera intunericul si sublimu sufletului omenesc. In ciuda durerii nemarginite pe care o simtim citind aceste pagini d ADEVAR, raminem in final cu un sentiment de fericire pentru ca intelegem cauza nemurir Neamului Romanesc.

Cine poate simti si crea in conditii de infern frumosul, nu poate pieri, caci supravietuire unui neam se realizeaza prin Cultura, Spirit, si Credinta. Martirii Neamului nostru, pe car ii veti cunoaste in paginile acestei reviste au avut aceste trei puncte de sprijit "*Asa cum un om lipsit de memorie inceteaza de-a mai fi om, un popor vaduvit de trecutu sau isi pierde pe totdeauna identitatea. Un glonte tras in ceafa unui om strabate doar u craniu, spiritualitatea lui niciodata. Caci esenta ei e divina si asta ii confera invulnerabil tate.... Iata, stimate cititor, auspiciile sub care porneste la drum revista noastra. Vrem s*

continuare in pagina

8

MEMORIA

continuare din pagina 4

redam memoriei acestui neam funcția ei normală, fiziologică. S-o facem să respire iar, cu forța ei firească, în singurul climat care îi prieste, al necontrafacerii. Fiindcă multe ne pot minti în viața, trecutul însă niciodată. Bun sau rău, el rămâne pe veci indestructibil, adevărul adevărat așa cum i-a fost dat să fie, și nimeni nu-l mai poate masla. Sovieticii au avut IADUL GULAC. După modelul acestuia, regimul comunist din România a avut IADUL M.A.J.. Pastrind proporțiile și raportându-l la timp, se pare că modelul a fost depășit cu mult de copie. Transplant strain, grefat cu de-a sila pe trupul blindului și răbdătorului popor român, era de așteptat ca greșea să nu prinda. De la moartea oferită rapid, prin glonte tras în ceafă, până la moartea mai chinătoare, lentă, prin repetate batai, schingiuri, izolare, jalnice condiții sanitare, infometare, muncă abrutizantă, etc., scară torturilor e înfrântă. O reală "ierarhie a morții prin chinuri"....Ca să respectăm adevărul, trebuie spus că nu comunismul a inventat-o. Ea a existat în practica diktaturilor de întotdeauna. "Meritul" comunismului rezida însă în faptul că a făcut din această practică un permanent instrument politic, aplicat în proporții de masă....Iată însă ca între aceste locuri specializate în "moartea prin chinuri", se ivește unul care, iesind din matca modelului, particularizează chinurile premergătoare morții, ducându-le până la aberație, incredibile, frizând demența. Locul acesta se numește INCHISOAREA PITESTI. Într-o zidurile ei s-a constituit, UNICAT ÎN LUME, singerosul DOSAR PITESTI, care

bila metamorfoza? Simplu: prin REEDUCARE. Care are două faze. În prima fază, cea mai importantă, marturisești, marturisești, marturisești. Îți golesti mintea de tot ce conține ea. Spui tot, absolut tot. Spui și cea ai sub limba. Apoi, după ce ai ajuns la acest vid mental, începi să-ți umpli mintea din nou. Cu ce? Cu cea mai înaltă învățatură din lume, învățatură marxist-leninistă. Aceasta e faza a doua a reeducării și ultima. După care, gata, ai devenit om nou REEDUCAT.... Cine a imaginat această drăcească, dar în același timp genială REEDUCARE? ("Reabilitare", i s-a mai spus.) Raspunsul nu comportă nici un dubiu "SECURITATEA. O minte de-acolo, sus, în conducere, o minte subilă, s-ar zice de savant. În materie de genii ale RAULUI, comunismul n-a dus lipsa de exemplare. Oricum, masacrul de la Pitesti n-a fost pus la cale de niste minți experimentate în materie de tortura, bine familiarizate cu mințile crimei. Și, în mod evident, mințile unor factori decizionali, de comandă, hotărâți să nu comită o crimă de rănd, banală în definiție, ci una ieșită din comun, aducătoare de palpabile profitudini regimului comunist....Căci în celula închisorii comuniste era interzis să patrunda urma de hirtie, creion, cerneală, ori penită. Au existat însă niste unelte invizibile, imposibil de găsit la vre-o perchezitie, imposibil de confiscat, care, neobosite, au transcris clipa de clipa gândurile. În posesia acestora, stăpina lor absolută, a fost MEMORIA. Ea a fost cea care, sfidând condițiile exterioare, a înregistrat poezii, eseuri, schițe, nuvele, piese de

Da-mi drumul ca mama-i batrina
Si plinge exu lacrimi de jar;
De piine, ea n-are farima,
Da-mi drumul s-o vad pe batrina
Si-arunca-ma-n temnita iar.

Da-mi drumul, Isusule Bune,
Sint tinar si vreau sa traiesc;
Cind soarele rosu apune,
Zefirul cind cinta pe strune,
Iubita-mi as vrea sa-ntilnesc.

Ucide-ma, Domane, cu pietre,
Sau baga-ma-n negrul pamint;
Ucide-ma-n chinuri incete,
Otrava sa beau da-mi, cu sete,
C-aici e mai rau ca-n mormint.

SINGUR ÎN CELULA.

Aici, pamintul s-a scurtat de-o schioapa
Si timpul scos din lume e pustiu.
Eu sint acel ce s-a trezit in groapa
Si nu-si aduce-aminte c-a fost viu.

Pe fresca plasmuirilor din viata,
Un brat nemilosiv a tras cu var;
Nici chipuri, nici culori nu-mi trec prin fata,
Doar albul aiurit si mortuar.

Si parc-ating augusta vesnicie,
Zacind adinc in aoful absolut.

Si iar ma-ngrop
Si lunec iar prin galerii de tina,
Astept aprilie sa vina
Si-n somn visez ca sint stejar.

CINTEC DE LEAGAN

Nani, nani, fratiator,
Noaptea e tirzie,
Nani, miinile ma dopr
Si mi-e somn si mie.

Nani, miini subtiri de crin,
Ochi de mure coapte,
Nani, vin parintii, vin,
Poate vin la noapte.

I-au luat raii intr-o seara
Si i-au dus, sarmanii,
C-au avut un gind de para
Pentru tara, nani!

Tata este dus la mina,
Mama la-nchisoare.
Lapte n-ai avut la cina,
Nani, fratioare.

Nani, scumpe fratiator,
Noaptea e tirzie,
Nani, miinile ma dor,
Si mi-e somn si mie.

toare mortii, ducindu-le pina la aberatie, incredibile, frizind dementa. Locul acesta se numeste **INCHISOAREA PITESTI**. Intre zidurile ei s-a constituit, **UNICAT IN LUME**, singerosul **DOSAR PITESTI**, care cuprinde intre scoartele lui, **CEA MAI ORIBILA CRIMA INCHIPUITA VREODATA DE MINTEA OMENEASCA**, adica **FENOMENUL CRIMINAL PITESTI**..."

Iata cum descrie Banu Radulescu inceputul infernului la inchisoarea din Pitesti: "Asa a inceput tragedia Pitesti; deocamdata insa era numai drama. S-au suprimat imediat pachetele de-acasa, vorbitorul, corespondenta. Brusc, mi...careea a devenit de nemincat. Dimineata "ceaiul", apa chioara. La prinz, un sfert de piine (singura in 24 de ore) si un polonic de fiertura: arpacas sau citeva bucati de cartof: sau imposibila de mincat ciiorba de burta, verde, cu balegarul plutind la suprafata hirdaului; nu facea decit sa imputa cu un miros pestilential inchisoarea, fiindca cine apuca sa inghita din ea o lingura, doua, varsa imediat: hirdaiele erau duse inapoi aproape neatins; asta la inceput; cind insa foamea a pus stapinire pe inchisoare, "banditii" n-au mai refuzat ciiorba de balegar, au inceput s-o manince; la prinz si la masa de seara, caci seara li se serveau resturile prinzului.... Ce-i aia REEDUCARE.... Pai, reeducarea inseamna, ...inseamna sa incetezi sa mai fi ce-ai fost, sa te scuturi de tot trecutul tau, ba mai mult, sa urasti din tot sufletul tot ce te tine legat de trecut si; aruncind la gunoi tot acest balast, sa incepi... sa incepi o viata absolut noua, curata, imaculata; adica viata unui tinar comunist. Ei, la naiba, dar cum s-ar putea infaptui o asemenea imposi-

fiscat, care, neobosite, au transcris clipa de clipa gindurile. In posesia acestora, stapina lor absoluta, a fost **MEMORIA**. Ea a fost cea care, sfidind conditiile exterioare, a inregistrat poezii, eseuri, schite, nuvele, piese de teatru, etc., adica toata **LITERATURA DE DUPA SIRMA GHIIMPATA**. Pritocita cu mari dificultati in mintea autorului, in zile si nopti in care bietul lui trup era supus la cazne, opera literara a izbutit sa fixeze in **MEMORIA** acestuia si de-acolo sa se si transmita. A preluat-o vecinul din dreapta sau stinga si a dat-o mai departe. Asa a ajuns ea pina in zilele noastre, cind din opera orala cum a fost pina acum, devine azi opera scrisa. Adica destinata sa fie raspindita si cunoscuta marelui public, si sa-si afle binemeritatul loc in patrimoniul nostru cultural. In acest numar al revistei publicam citeva poezii scrise in inchisoare, ale unor autori al caror nume nu-l cunoaste nimeni. Au murit sau mai traiesc pe undeva? Dumnezeu stie. Ce mai stim despre ei sint doar poeziile."

Iata citeva din diamantele culturii noastre, zamislite in inchisori:

DA-MI DRUMUL!

Da-mi drumul din temniti, Isuse,
Sau ia-ma la tine in cer;
In lanturi mi-s miinile puse,
Mi-e sufletul doruri apuse
Si-n lanturi menit sint sa pier.

Nici chipuri, nici culori nu-mi trec prin fata,
Doar albul aiurit si mortuar.

Si parc-ating augusta vesnicie,
Zacind adine in golul absolut.
O zi se scurge lunga cit o mie,
Dar zece mii s-au scrus cit un minut!

Sarmane suflet, mester pe ruine,
Ce-a mai ramas din tot ce-ai faurit?
Nu pretuiesc nici cit un maracine
Si-atit sint viu, cit stiu ca n-am murit.

Nadejdea insasi, supta de-naoiala,
O tot chitesc si iarasi o desfac;
E ca o jerba artificiala
Cu verdele uscat si dat cu lac.

REBORNII.

Sint numai ciot spalacini,
Din mine pasarea nu pleaca,
Astept in primaveri o craca
Si jinduiesc dupa tulpini.

Catre lastuni, catre livada,
Cu-atita dragoste m-avint,
Dar cind ma scutur de pamint
Afara-i viscol si-i zapada.

Nani, scumpe fratior,
Noaptea e tirzie,
Nani, miinile ma dor,
Si mi-e somn si mie.

ACEASTA REVISTA ESTE FACUTA PENTRU NOI SI GENERATIILE CARE NE VOR URMA. COSTUL UNUI EXEMPLAR ESTE DE NUMAI 7 DOLARI, LA CARE SE ADAUGA COSTUL EXPEDIERII. CUMPARIND REVISTA "**MEMORIA**" VA APROPIATI CUNOASTEREA ADEVARATEI ISTORII A SUFERINTEI SI EROISMULUI UNOR ROMANI DE AMPLU ROMANESC DIN ULTIMA JUMATATE DE VEAC, CONTRIBUIND IN ACELASI TIMP LA CONTINUTATEA ESTEI PUBLICATII, CEA MAI IMPORTANTA PUBLICATIE ROMANEASCA, APARUTA DUPA REVOLUTIE. TELEFONATI PENTRU COMANDAREA REVISTEI LA NUMARUL: (312) 275-3547